

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	ירושלים
8:51	6:58	בני ברק
8:52	7:19	בית שמש
8:50	7:07	מודיעין עילית
8:53	7:20	צפת
8:56	7:13	יבנאל
8:51	6:57	אשדוד
8:51	7:17	אומאן
10:01	8:18	

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

המולד יהיה: ביום שני בשעה 2 1 4 דקות 61 חלקים | ראש חודש סיון יהיה ביום השלישי

פרשת במדבר בחו"ל בחקותי, כ"ז אייר, עברכים חודש סיון, אבות פרק ה', שעת תשפ"ב לפ"ק | שעה 11, גליון 39 (554)
שיעורים כסדרן: | נ"ך: איוב ל"ו-ל"ז | בבלי: יבמות פ"ב | ירושלמי: שבועות י"ב | תוספתא: אהלות י"ב | רמב"ם: כלים ג'

מוהרא"ש מספר

יהודי מטגן

רבנו אמר: הקדוש ברוך הוא אוהב "א געפרעגילטע חסיד" (חסיד מטגן), הינו מי שעובדים עליו הרבה יסורין וצרות, ומחזיק מעמד בכל מה שעובר עליו.

כשרואים איך בן-אדם מטגן איזה דבר במחבת על האש, כגון דג וכיוצא בו, הוא שם את הדג בתוך שמן רותח, ומתפזר אותו מצד אל צד, עד שנעשה מטגן היטב מכל הצדדים, ואף אחד אינו מתחיל לציר לעצמו מה הדג הזה מרגיש בשעה שמטגנים אותו מכל הצדדים, כי הרי אין זה נוגע לו כלל, אבל אם יסתכל האדם היטב על משך ימי חייו, יראה שכן הדבר נעשה עמו, ששמים אותו בתוך שמן רותח ומטגנים אותו מכל הצדדים.

כי הנה עוברת עליו צרה גדולה בתוך ביתו, רחמנא לצלן, והנה עוברים עליו יסורים גדולים מעצמו, השם ישמר, והנה יש לו מרידות כזו מבניו ומשכניו וכו', וכו', והוא נדמה כדג שמטגנים אותו על האש ממש.

מילה של התחזקות

אני שמח מאד שתהיה בקיץ עם אנשי שלומנו, מאד חשוב להסתובב בין אנשי שלומנו חסידי ברסלב; כי אדם משפיע מהסובבים אותו.

אתה יכול לראות אברכים טובים שיש להם עדין טפת יראת שמים, הם הולכים לקונטרי עם סביבה לא טובה, זה משפיע עליהם, עד שהם מאבדים את טפת היראת שמים.

מצינו (פסחים קיב:), רבנו הקדוש אמר לילדיו: אל תדורו בשכנציב, היה אז קונטרי שקראו לו "קונטרי שכנציב", מה היתה הפעיה שם? היו שם לצים; רואים מכאן שאפלו אנשים כל כך קדושים כמו הילדים של רבנו הקדוש גם היו צריכים להזהר עם מי הם מסתובבים.

(עצתו אמונה בהר תשפ"ב)

ווארט על הפרשה

ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו בה את ארון העדת. בסוף של הפרשה אנו לומדים מה שהקדוש ברוך הוא צוה שלפני שהמשכן נוסע ממקום למקום, הפהנים היו צריכים לכסות את הפלים של המשכן, ואחר כך היו הלויים יכולים להכנס ולשאת את הפלים המכסים, והפסוק מסים, ולא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו, שצריכים לשמור מאד שהלויים לא יראו איך שמכסים את הפלים, כי הם יכולים חס ושלום למות.

למה הקדוש ברוך הוא כל כך הקפיד שהפלים יהיו מכסים, ושארף אחד לא יראה את הפלים מגלים?

רבנו הקדוש אמר (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קט"ו) על הפסוק (שמות כ', י"ז) ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלקים, שאדם שכל הזמן עסוק בשטויות, יום אחד תופסת אותו התעוררות והוא רוצה להיות יהודי כשר, אז הוא לא יתחיל מיד להרגיש את השם יתברך, כי מדת הדין מקטרגת עליו, ולא נותנת לו מיד להגיע לכל הדברים הטובים, ולכן שמים לאדם מכשולים והפרעות, שהוא לא יוכל בקלות לחזור אל השם, אבל הקדוש ברוך הוא הרי מרחם על האדם, לכן הוא מסתתר בתוך המניעות.

אם יש לאדם את השכל הנכון, אז הוא יכול למצוא את השם יתברך בתוך המניעות, אבל אם אין לאדם שכל, הוא נבהל, הוא חשב שאיך שהוא רק יקח את עצמו לידיים, הכל ילך לו טוב ובקלות, ועכשיו הוא רואה שהכל חשוף לו וכבוי, והוא מסכן עוזב את הדרכים הטובות שלו.

זה אמר לנו הפסוק, כשהיהודים ראו את הענן החשוף והערפל שמסובב את הר סיני, ויעמד העם מרחק, אז היהודים הפשוטים עמדו מרחוק, הם פחדו לגשת, אבל "ומשה", זה הדעת והשכל של כל עם ישראל, "נגש אל הערפל", הוא דווקא פן נגש לערפל, כי הוא דע "אשר שם האלקים", ששם מסתתר הקדוש ברוך הוא בעצמו.

הפסוק הזה כתוב בקבלת התורה, כי זה יסוד חשוב לכל התורה, לדעת שהקדוש ברוך הוא לא עוזב אף פעם את היהודי, אפילו שנגרר לאדם שהקדוש ברוך הוא לא מסתכל לכווננו, והשם לא מעוניין בו, אז הוא צריך לדעת שזה רק הנסיון שלו, השם מתחבא בכל המניעות ובכל הקשיים, והוא רק רוצה לראות איך האדם יחזיק מעמד, הוא לא יעזוב את השם יתברך בשום מחיר בעולם, ואז הקדוש ברוך הוא יקרב אותו אליו ויתן לו את כל הדברים הטובים.

זה הפשט בפסוק, לכן הקפיד השם יתברך שאף אחד לא יראה את הפלים בצורה גלויה, כי הדרך להגיע אל השם יתברך, הדרך הנכונה להגיע לכל הדברים הקדושים, היא דווקא בדרך מכסה ומסתרת, דווקא כשאדם מרגיש שהכל אצלו מכסה, הכל כבוי, הכל חשוף, ובכל זאת הוא מתחזק לחטף עוד מצוות ועוד מעשים טובים תורה ותפלה, דווקא על ידי זה הוא יגיע לדרגות הכי יפות.

אם אדם חושב שהוא יכול להגיע אל השם יתברך רק כשהוא מרגיש קרבה אליו, כשהכל מאיר ונעים לו. אז הוא בסכנה גדולה, כי ברגע שדברים לא ילכו כמו שהוא רוצה, הוא ישבר לגמרי והוא יעזוב את הכל.

זה הפסוק מזהיר אותנו "ולא יבאו לראות את הקדש", הלויים יזהרו מאד שלא יראו את הפלים מגלים, כי אם פן הם יכולים חס ושלום להיות, "ומתו", הם יכולים לפול לגמרי ולעזב את השם יתברך.

הבה נתחזק דווקא כשהדברים לא הולכים כמו שאנו רוצים, כשהכל נראה מכסה וקבוי, ודווקא אז נשא על עצמנו את על התורה והמצוות, וקב נהיה יהודים כשרים אמתיים, ונהיה תמיד קרובים אל השם יתברך.

(תוך הנחל במדבר תש"א)

אם אתה לחוץ, עדיין לא מתר לך לצעוק בבית

בעזרת ה' יתברך - יום ג' בהר, ט"ז איר, ל"א לעמר, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד אהובי יקירי ... גרו יאיר ברסלב, ליבערטי

אני רוצה לחזק אותך שתזכר בחסדים שהקדוש ברוך הוא עושה אתך, החסד חנם שהתחנת. תזכר, תסתכל לאחור, היית שבר כלי, בחור מסכן, התגלגלת מפה לשם וכו'; עכשו קבלת מתנה מהשם יתברך, אשה יקרה.

רבנו ז"ל מספר לנו (ספורי מעשיות, מעשה יג) שני הילדים שהלכו לאבוד ביער, אחרי החתנה הם תמיד היו נזכרים בחסדים של הקדוש ברוך הוא, איך הפעטלערס באו לעזר להם; זה מלמד אותנו שלא נתיחס אל החיים שלנו שזה מובן מאליו, שתמיד נודה ונהלל להשם יתברך.

אתה שואל אותי יומם ולילה מה עוד אתה יכול לעזר לי, במה עוד אתה יכול להקל עלי את העבודה; אם אתה רוצה להקל עלי את העבודה - מהיום והלאה תדבר רק יפה בבית, תדבר רק באפן רך ועדין. אשתך היא אשה מאד עדינה, היא נבהלת כשמדברים אליה מהר, בקול ובחריפות. אני יודע שאתה אדם טוב, אין לך בכלל כוונה רעה, ברב הפעמים אתה באמת מדבר באפן רך, יפה ועדין, אלא שבפעמים הבודדות שאתה לחוץ ואתה מדבר מהר, בקול ובחריפות, היא פשוט נבהלת מזה, היא לא יכולה להתרכז במה שאתה אומר, אז אתה נהיה עוד יותר בלחץ, ואתה מדבר עוד יותר מהר וכו' וכו'; תשתדל בכל הפוחות שלך לדבר באפן רך, עדין ויפה, בזה תעזר לי ותקל מעלי את העבודה.

זה לא תרוץ, להגיד 'יש זמנים של לחץ בעבודה, ואשתי צריכה להבין שיש לחץ'; מי צריך את העבודה? מי צריך את העסקים? מי צריך פסף? אין דבר כזה לדבר מהר, בקול ובחריפות.

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו ספר לנו, הצדיק הגדול רבי אברהם בן רבי נחמן שמע פעם אחד שמדבר בקול, הוא צועק אל אשתו, הצדיק לקח את היהודי הצידה והוכיח אותו: "על האשה צועקים?! לאשה צריכים לדבר רך כמו חמאה, בשקט יפה ובעדינות".

אני עכשו בדרך למירון, אתפלל עבורך. (עצתו אמונה בהר תשפ"ב)

זה מה שהקדוש ברוך הוא אוהב, הקדוש ברוך הוא רוצה לראות איך האדם יזכר שיש בורא לעולם, והוא ילך אליו. במקום שיהיו לו קשיות וטענות על השם יתברך מדוע הוא נותן לו את כל הצרות האלו, האדם יתחזק למרות כל הקשיים, הוא עדיין לא יעזוב את השם יתברך, ואז השם יתברך יעזר שהוא יצא מכל הצרות והבעיות שלו.

זה השכר שבקש יעקב אבינו מלבן בשעה שהיה רועה את צאנו, הוא רצה את כל הצאן עקדים ונקדים וטלאים. כל הכבשים שיש עליהם כתמים קטנים, כתמים גדולים, וכתמים על הרגלים כאילו הם אסורים באזיקים.

כי יעקב אבינו למד היטב היטב את הלמוד הנ"ל על בשרו, איך האדם צריך להחזיק מעמד בחסידותו אפלו אם נעשה מטגן מכל הצדדים; כי מי סבל כמהו, שעוד מילדותו שגא אותו אחיו ובקש להרגו, והצרך לברח, וכשבא אל בית לבן הערים עליו לבן עשרת מונים בכל מיני רמאות שבועלים, ולכן יעקב רצה לרמז שהוא לוקח דוקא את הכבשים שיש להם כתמים, חשיבותו של היהודי הוא שהוא יכול להחזיק את עצמו הן כשיש לו כתמים קטנים - בעיות קטנות, הן כשיש לו כתמים גדולים - בעיות גדולות, והן כשיש לו כתמים על הרגלים, הוא מרגיש שהוא אסור באזיקים והוא לא יכול לראות דרך החוצה מהבעיות הרבות שלו, ועם כל זה הוא מאמין שהקדוש ברוך הוא מנהיג את העולם, שהשם עושה הכל רק לטובתו, והוא תמיד חוזר אל הקדוש ברוך הוא, אדם כזה מאד חשוב ויקר.

מי מכה?

בזהר הקדוש כתוב שטפש מפחד מהמקל שמכה אותו, חכם יודע שיש מישהו שמחזיק את המקל, וממנו הוא צריך לפחד.

כשבאות צרות על אדם, הוא לא בריא רח"ל, יש לו צרות מילדיו, יש לו צרות מאנשים אחרים, הוא נפל לחובות כבדים ובעלי החובות רודפים אחריו, או כל סוגי הצרות והקשיים שאדם רק עובר, השם ישמר את כל היהודים, צריכים תמיד לזכר שזה לא המקל שמכה, אלא מישהו מחזיק את המקל, אין ענין לפחד מהמקל, אם האדם ינסה להתגונן מהמקל, הוא טפש גדול, הדרך הנכונה היא ללכת אל מי שמחזיק את המקל ולשוחח אותו ולשאל אותו למה הוא מכה אותו, ורק כך הוא יציל מהמקל.

כשיש לאדם קשיים העצה עבורו היא רק ללכת אל הקדוש ברוך הוא ולשוחח אתו, ורק כך הוא יכול להנצל מכל הצרות. המדרש אומר (תנחומא תצא ב) שאדם צריך להודות להקדוש ברוך הוא כשבאים עליו צרות ויסורים, כי היסורים מושכים את האדם להקדוש ברוך הוא, הצרות מזכירות לו שהקדוש ברוך הוא כאן, ואז האדם הולך אליו, והקדוש ברוך הוא עוזר לו שהוא יחלץ מכל הצרות שלו.

אבל אם אין לאדם שכל, הוא חושב שכל הבעיות האלו קרו במקרה, ובדייק היה לו מזל רע והוא נפל לתוך בעיה, אז הבעיה רק תחמיר. חז"ל אומרים (תנא דבי אלהו פרק ב) "המבעט ביסורין, כופלין אותם עליו" - כשאדם בועט ב'יסורים', הוא לא מאמין שהקדוש ברוך הוא שלח לו את זה עם סבה טובה, אז היסורים יכפלו. אבל כשאדם קולט את ההודעה שהקדוש ברוך הוא שלח לו על ידי היסורים, הוא חוזר אל השם יתברך וחוזר בתשובה, אז הייסורים והצרות יסתלקו ממנו.

אשרי מי שזוכה להחזיק מעמד למרות כל הבעיות שלו, הוא יודע שהכתבת היחידה שהוא יכול לפנות אליה זה רק הקדוש ברוך הוא, אז הוא ינצל מכל הצרות וה'יסורים', הוא יוכל להחלץ מכל הבעיות הקשות שלו, יהיו לו חיים מאשרים בעולם הזה ובעולם הבא.

(שיחות מוהרא"ש חלק ז"א ערך גבורה ודרך יסוריו)

>>>>> חדשות

כששאל ראש הישיבה את אחד הילדים איך היה לרבי שמעון בר יוחאי אוכל ושתיה במערה? ענה הילד שהוא ביקש מהשם והשם עזר לו שגדל עין חרובים ונהיה מעיין מים, ואז הרגיש ראש הישיבה לנוכחים, "ככה לומדים בהיכל הקודש, לא סתם שקרה נס, אלא שביקשו מהשם וכך נושעו, וזה דבר שאנחנו גם יכולים לחקות, לבקש מהשם כל מה שאנו צריכים, והשם יעזור לנו".

במהלך היום ישב ראש הישיבה בבית המדרש וקיבל את אנשי שלומינו שבאו לשוחח ולהתייעץ, ובצהריים שוב מסר ראש הישיבה שיעור התחזקות, שנפתח בסיום הש"ס נוסף, והפעם של הבחור שמואל אייזיק פערל נ"ו, בנו של הגבאי החשוב של בית המדרש מו"ה שמעון עוזר פערל הי"ו, שרו בשמחה לכבוד הסיום, ואחר כך דיבר ראש הישיבה זמן ממושך, ושוחח על הרבה עניינים יפים שרבינו ז"ל מלמד אותנו.

לאחר ערבית יצא ראש הישיבה לשדה התעופה, בדרכו חזרה לניו יורק. את כל השיעורים והשיחות בירושלים עיה"ק ניתן לשמוע בקו הטלפון "קול ברסלב", ראו את המספרים בסוף הגיליון.

הביקור בודאי יזכר עוד זמן רב, אנשי שלומינו בארץ ישראל התמלאו בכוחות מחודשים להמשיך לחיות עם עצותיו של רבינו ז"ל, ולהמשיך להפיצם בעם ישראל.

זיכה רבים וזכה, אדונינו בר יוחאי!

שאלות ותשובות ברסלב

איך מקבלים בחזרה את האמונה החזקה של פעם?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

מאז שהתוודעתי לשעורים שלכם קבלתי חיים חדשים, אנחנו מתחזקים עם השעורים, נאנחנו חיים ברוך ה' עם אמונה חזקה, אנחנו חיים עם הקדוש ברוך הוא אצלנו בבית.

רציתי לשאל על זה שבתקופה הראשונה כשהתחלתי לשמע את השעורים והשירים ממש הרגשתי את הקדוש ברוך הוא אתי, הרגשתי ממש בחוש שהכל מגיע רק מלמעלה, אבל עכשיו יש לי נפילות כל הזמן, דברים פשוטים מרגיזים אותי, וזה נותן לי את ההרגשה שאני לא שונה כלום, וזה שובר אותי מאד. אפשר לקבל חזק בנושא הזה, ושוב יישר כח גדול על הכל.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בראשית, אסרו חג סוכות, כ"ד תשרי, שנת תשע"ט

קבלתי את המכתב.

המגיד ממעזריטש זכותו יגן עלינו היה נוהג בכל שנה במוצאי ראש השנה לערוך סעודה ולספר לתלמידיו מה הם בקשו בראש השנה ומה הם פעלו. שנה אחת בשעת הסעודה ישב שם יהודי שואב המים של העיר, הוא גם רצה לדעת מה פתבו לו בשמים, הוא שאל את המגיד ממעזריטש: "רבי, מה בקשתי ומה ענו לי?" המגיד ממעזריטש אמר לו: "בכית בתפלה להשם יתברך למה הפנתה שלך הוא להיות שואב מים, כל היום אתה סוחב מים וכשאמרת נח אתה חוטף פמה פרקי תהלים, השנה אתה רוצה לשבת כל היום בבית המדרש ולא להתנגע להביא פנתה, אלא לעבד את השם יתברך בקלות". כששואב המים שמע את זה אורו פניו, הוא ענה ואמר למגיד ממעזריטש: "אכן זה מה שבקשתי", והוא שואל בסקרנות למעשה מה נכתב לי, ענה לו המגיד ממעזריטש זי"ע: "בשמים צחקו מך", שואל שואב המים: "כל כך גרוע בקשתי, למה צחקו ממני?" אומר לו המגיד ממעזריטש כך: "בשמים אמרו שאם תשב כל היום בבית הפנתה בשביל מה צריכים אותך... להקדוש ברוך הוא יש בי לי בליוני מלאכים שעובדים אותו בלי טרדות פרנסה ובלי יצר הרע, השם יתברך רוצה לשמע דווקא את פרקי התהלים שאמרת חוטף באמצע העבודה שלך, הוא רוצה לשמע שאמרת משהוא כשקשה לך".

אנחנו אומרים ביום הפפורים בתפלה: "ואכית תהילה מגושי עפר, מקרוצי חמר (ענין ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן ד', אות ט)", הקדוש ברוך הוא רוצה דווקא את השבחים שלנו; בשמים יש מלאכים, שרפים, חיות ואופני הקדש, שהולכים ועומדים ואינם נופלים, בכל זאת הקדוש ברוך הוא כרא את העולם כי הוא רוצה נחת רוח מאתנו אנשים שהולכים, נופלים וקמים.

לכן שלא יקאב לכם שיש לכם נפילות, זה רק כדי לקרב אתכם שתתחילו מחדש לעבד את השם; רבנו ז"ל אומר (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן כה): "ובזה טועין החסידים הרבה, שפתאום נדמה להם שנפלו מעבודת ה'", יהודים כשרים טועים בזה כשהם מרגישים פתאום ירידה, הם מרגישים שהם אבדו את החשק וההתלהבות שהיה להם ונדמה להם שהם נפלו, "ובאמת אין זה נפילה כלל, רק מחמת שצריכים לעלות ממדרגה למדרגה, ואז מתעוררין ומתגברין מחדש הקליפות, שהם התאוות והבלבולים והדמיונות והמחשבות והמניעות כנ"ל, על כן צריכים להתגבר בכל פעם מחדש", זה רק דמיון שהיצר הרע מכניס באדם כשהוא מצליח וכבר יכול להמשיך הלאה בקדושה, ואז הוא גורם שהיה לאדם חלישות הדעת ספקות ומניעות וכו', אסור להסתכל על כל זה אלא להמשיך לעבד את השם.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

תקוב.

פעם אחת כשספר רבנו ז"ל מעצם המניעות והסכנות, שהיו עלי באינסטנבול, ואיך שהיה בסכנה גדולה, קודם שבא לארץ ישראל וכו' - אז ענה ואמר לאנשי שלומנו: "אתם יכולים לבוא לארץ ישראל בקל", הינו כאומר, שעלינו לא להתגברנה מניעות כאלו, כמו שהיו עלי. ואם נרצה, נוכל לבוא לארץ ישראל בקל. אף אף על פי כן בודאי גם אנחנו צריכים להיות מרצים לסבל: סורים ולשבר מניעות, קודם שבאין לשם, כי ארץ ישראל היא אחד משלשה דברים, שנתנו על ידי יסורים, וכמוכא בתורה הנ"ל. ופעם אחת אמר רבנו ז"ל: "יש, שנדמה להם, שרוצין ונקספין מאד לבוא לארץ ישראל, אם היו יכולים לפע לשם בהתחבה אבל לא בצער ובדחק. ובאמת אין זה רצון שלם, כי מי שרוצה לבוא באמת לארץ ישראל, צריך לילך גם רגלי, וכמו שנאמר לאברהם אבינו: 'לך-לך, שילך רגלי'.

תקוב.

וספר ר' נתן, כי בעת שאמר רבנו ז"ל את התורה הנ"ל על פי תשעה תקונין, שהרגיש קולות וברקים במזוה.

תקוב.

שבת שוכה ישוב יחד אנשי שלומנו בבית מדרשו של רבנו ז"ל והיו מספקים אם יזכו, שיפנס אליהם רבנו ז"ל מחדרו לישב בסעודה שלישית לגלות תורה, כי לא היתה דרכו לישב עם אנשי שלומנו בסעודה שלישית, כי אם בעתים ידועים. והיו אנשי שלומנו עומדים ומצפים סמוך לחדרו. ובתוך כך פתח פתאום רבנו ז"ל את הדלת מחדרו בקהלה גדולה. וכל האנשים אשר עמדו שם בסמוך, נפל עליהם פחד גדול, ונבהלו ונשתוממו מאד. וקרא בתהלה, שמתבאר אצלו בתו הגדולה. ונקנסה תכף לחדרו, והתחיל לדבר עמה מענין פטירת בתו הקטנה ז"ל (כפי בסימן תקנ) והתחילה שוב להכחיש ולהעלים. ענה ואמר לה רבנו ז"ל: "הלא כבר אני יודע האמת!" והקתה בתו להגיד לו בפרוש. ומחמת זה לא נכנס כבר רבנו ז"ל לסעודה שלישית ונהג שעה אחת אבלות במוצאי שבת.

תקוב.

אחר כך במוצאי שבת נכנס רבנו ז"ל אל אנשי שלומנו, שהיו יושבים בבית מדרשו כנ"ל, (כי חדרו המיוחד היה סמוך ממש לבית מדרשו, ורבנו ז"ל היה מתפלל בעצמו בחדרו ושמע קדושה ו"ברכו" וכו' ודרך חלון, שהיה מחדרו לבית מדרשו). ותכף ומיד שיצא רבנו ז"ל, ישב אצל השלחן, שישבו שם אנשי שלומנו. ואז שאל את אחד, אם בכה בראש השנה. ואמר אז, שעקר הבכיה כשהיא מחמת שמחה. וגילה אז את הענין הנפלא על הפסוק (תהלים פט, ט): "ב'שמן יגילין כל היום", ראשי תבות כ"סיה. שעקר הבכיה שהיה מחמת שמחה בשמו יתברך (בלקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קעה). ואמר אז, שהיתה לו בסעודה שלישית מה שנקרא בלשון חסידות "הארה גדולה" לומר תורה, אף מחמת שנתנדב לו מפטירת בתו - על ידיה נחבלבל. וספר, שבתו הקטנה פינא שנפטרה באה אליו בסעודה שלישית בקובלנא רבה, כי בני ביתו היו עוסקים בפרואתה עם נכרי אחד, שהיה עוסק בלחשים ובסגלות. ואמר רבנו ז"ל, שאף על פי שעכשו אינם שכחים מכשפים, אבל הנכרי הזה היה מכשף גמור, וזה היה פגם גדול לנשמה קדושה ויקרה כזאת. על כן באה אליו בקובלנא רבה עליו. ואז הכרח לשאל, עד שהודיעו לו כנ"ל, ועל ידיה תקן אותה - ומחמת זה נחבלבל הדבר ולא אמר אז התורה הגדולה, שהיה מוכן לומר בסעודה שלישית כנ"ל.

תקוב.

יום ב', ה' בתשרי באמצע היום יצא רבנו ז"ל מחדרו אל בית מדרשו, ושם ישבו אחרים מאנשי שלומנו. וישב רבנו ז"ל לידם והתחיל לשוחח עמם. וצוה לאיש אחד להביא לו שמן ופתילה לתמן לו גר של שמן וזית. וכן היה; שהביא לו תכף ומיד שמן ופתילה, ורבנו ז"ל תקנו בעצמו ואחר כך הדליק את הנר בעצמו, (כפי הנהגתו דרכו כמה פעמים, שהיה פתאם פולק גר של שמן וזית. והדבר היה מוכן, שהיה ממתיק בזה דעים). ותכף ומיד שהדליק רבנו ז"ל את הנר, והיה מנח על שלחנו, נחלה רבנו ז"ל מאד והתחיל לדבר באימה גדולה. ובתוך כך צוה להביא לפניו סליחה, והביאו לפניו ופתחה ואמר קצת מאיוו סליחה של יום הפפורים. וזה היה לפני כל הנצבים שם. ובתוך כך התחיל לדבר מענין הנה עזן והגיהנם, שהנה עזן והגיהנם הם בזה העולם וכו', ונכנס מענין לענין, עד שאמר את התורה: "חוקם בתוך חוקם" (בלקוטי מוה"ר, חלק א', סימן כה). ונמשכה אמירת התורה בערך ארבע שעות. ובתוך כך שאמר רבנו ז"ל תורה, יצא אחד מאנשי שלומנו בחוץ אל השוק והודיע לכמה מאנשי שלומנו, שרבנו ז"ל אומר תורה. ונעשתה בקהלה גדולה, וסגרו כל אנשי המשא ומתן מאנשי שלומנו את חנותיהם ורצו תכף ומיד אצל רבנו ז"ל לשמע את התורה.

אל תיפול

חדשות בין כותלי מוסדותינו הק'

ביקור מרומם של ראש הישיבה שליט"א בארץ ישראל

ביקורו של ראש הישיבה שליט"א בארץ ישראל בשבוע שעבר, הותיר את רישומו הנפלא על אנשי שלומינו המקומיים, שהתחזקו והחיו את נפשם, ושאוכו כוחות מחודשים להמשיך בעבודת ה' ביתר שאת וביתר עוז.

ביום שלישי בערב פרשת בחוקותי (בחו"ל בהר) נסע ראש הישיבה שליט"א לארץ ישראל, ומיד פנה משדה התעופה לעבר מירון, שם חגג את היום הגדול ל"ג בעומר עם אביר הגה"צ הרב דקארלסבורג שליט"א. במשך זמן שהיותו של ראש הישיבה שליט"א במירון, הוא עדכן כל הזמן את אנשי שלומינו בכל המתרחש, באמצעות המכתבים היומיים שכותב ראש הישיבה שליט"א לכלל הציבור. ראש הישיבה סיפר על התפילות וההתחנונים הרבים שביקש בציונו הקדוש של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי, ותיאר את רגשות ההתרוממות שחשים במקום הקדוש ביום קדוש שכזה, ראש הישיבה אמר את כל התהילים על יד הציון, ופעל ישועות לעם ישראל, יחד עם זאת מספר ראש הישיבה על השמחה האדירה ששוררת במקום, ריקודי השמחה בהילולא דבר יוחאי, באחדות עצומה, כל סוגי היהודים רקדו בצוותא בשמחה רבה מאד.

בשבת קודש שהה ראש הישיבה שליט"א במירון אצל אביו שליט"א, בסעודת שבת בבוקר כיבדו אביו לשאת דברים, וראש הישיבה שליט"א דיבר אודות דברי חז"ל "הרבה עשו כרבי שמעון ולא עלתה בידם", אם רוצים לעשות הרבה כמו רבי שמעון, אזי לא מצליחים, צריכים להתחיל בדברים טובים קטנים שאפשר לחטוף, וכך לאט לאט להמשיך להתחזק הלאה, ואז יכולים להגיע לדרגות הכי גבוהות ויפות. כמו כן דיבר ראש הישיבה על המנהג לירות בחץ וקשת בל"ג בעומר, מה שאפשר ללמוד מכך לעובדא ולמעשה, איך להתחזק ולהמשיך בחיים ברוחניות ובגשמיות, בכמה אופנים נאים.

במוצאי שבת קודש נסע ראש הישיבה שליט"א ליבנאל, שם השתתף בסעודת מלוה מלכה שהתקיימה בביתו של הרה"ג ר' יצחק לעזער שליט"א. ראש הישיבה שליט"א נשא דברים קצרים אודות יום ההולדת של מוהרא"ש זי"ע, שחלה באותו לילה, כ"א אייר, בספירת "חסד שביסוד", שזאת היתה עבודתו של מוהרא"ש, לחפש את חסדיו של השם יתברך אפילו עבור אנשים שכבר נפלו, להראות לכל אחד ללא יוצא מן הכלל שגם לו יש דרך אל השם יתברך.

לאחר מכן עלה ראש הישיבה לציונו הקדוש של מוהרא"ש, שם שהה גם באותו זמן הרה"ג ר' נחמן שיק שליט"א, ושם אמר תהילים וביקש ופעל דבר ישועה ורחמים זמן ממושך.

לפנות בוקר חזר ראש הישיבה שליט"א למירון, שם התפלל שחרית כותיקין, ומאוחר יותר במהלך היום יצא בנסיעה לירושלים עיה"ק, שם ציפו אנשי שלומינו המקומיים בכליון עיניים לפגוש את ראש הישיבה. בית המדרש "היכל הקדוש" ירושלים היה מלא עד אפס מקום, בזמן שראש הישיבה שליט"א מסר את שיעורו.

הציבור בלע בשקיקה את המילים היקרות, כל כך הרבה שכל לחיים, אם רק יקשיבו ויצייתו לשיעור היחיד הזה, אזי יצליחו כל חייהם בכל התחומים.

בסוף השיעור התקיימו שני סיומי הש"ס, הבחור דוד שמעון לוינון נ"ו והילד יהודה בריל נ"ו, ששניהם זכו לסיים את כל הש"ס בסדר דרך הלימוד. אחר כך דיבר מספר מילים אביו של הילד המסיים מו"ה מרדכי בריל ה"ו, הוא תיאר ברגש כיצד עצותיו של רבינו ז"ל שמלמדו ראש הישיבה הקימו לתחייה את כל משפחתו, החדירו התמדת התורה בילדים, ועוד הרבה דברים טובים. אחרי השיעור התקיים מעמד התחלת כתיבת ספר תורה שמתחילים כעת לכתוב לקהילה.

בשעות הלילה המאוחרת ישב ראש הישיבה שליט"א עם גבאי היכל הקדוש ירושלים ועבר על פרטים חשובים הנוגעים לקהילה, בית המדרש והמוסדות.

לאחר מכן המשיך לכתוב עוד מכתבים ותשובות לאנשי שלומינו.

ביום שני בבוקר התפלל ראש הישיבה שליט"א שחרית בבית המדרש היכל הקדוש בירושלים, לאחר התפילה התקיים עוד סיום הש"ס, על ידי הבחור שמואל פולק נ"ו, ראש הישיבה דיבר בסיום דברי התחזקות יפים.

לפני הצהרים פנה ראש הישיבה לבקר את הילדים בתלמוד תורה היכל הקדוש ירושלים, ראש הישיבה ביקש מהילדים לספר סיפורי תפילה יפים שהיו להם, וראש הישיבה סיפר סיפורים יפים מרבינו ז"ל.

"בני, אם יפתוך חטאים, אל תבא", (משלי א, י) אֵם אֲנָשִׁים חוֹטָאִים יִסִּיתוּ אוֹתְךָ לַעֲשׂוֹת רָע, אֵל תֵּלֵךְ אִתָּם. רַש"י מְפָרֵשׁ "חֹטָאִים, חוֹטָאִים" - אֲנָשִׁים חוֹטָאִים, עִם הַהֶקְדָּמוֹת שֶׁל רַבְנּוּ אֶפְסֵר לְפָרֵשׁ "חֹטָאִים" - אֵלֹ הַחֹטָאִים בְּעֶצְמָם; שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ אָמַר: "אֵם יִפְתּוֹךְ חֹטָאִים", אֵם חֹטָאִיךְ יִסִּיתוּ אוֹתְךָ שְׂאֵתָה כְּכָר אָבוֹד, "אֵל תֵּבֵא", אֵל תֵּלֵךְ אִתָּם, כִּי אִף פַּעַם לֹא מְאָחֵר, תְּמִיד אֶפְסֵר לְחַזֵּר בְּתוֹשָׁבָה, אֶפְלוּ שֶׁהָאֵדָם מִסָּפֵן נִפְל לְשָׂאֵל תַּחֲתִית, הוּא חֹטָא הַרְבֵּה - הוּא עֲדִין יָכוֹל לְחַזֵּר בְּתוֹשָׁבָה.

כִּפִּי שֶׁרַבְנּוּ אָמַר (תני מוה"רן, סימן תנ"ג): "כִּמוֹ שְׂאֵתָם רוֹאִים אוֹתִי, אֵם הֵייתִי עוֹבֵר חֵס וְשָׁלוֹם עֲבָרָה גְדוֹלָה בְּיוֹתֵר, אִף עַל פִּי כֵן לֹא הֵייתִי הַעֲבָרָה מְשַׁלֶּכֶת אוֹתִי כִּלְל, רַק הֵייתִי אַחַר הַעֲבָרָה אִישׁ פֶּשֶׁר כִּמוֹ קֶדֶם רַק אַחַר כֵּן הֵייתִי עוֹשֶׂה תוֹשָׁבָה"; זֶה הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְבַקֶּשֶׁת מֵאֵתָנוּ, "כִּנִּי אֵם יִפְתּוֹךְ חֹטָאִים", אֵם חֹטָאִיךְ יִסִּיתוּ אוֹתְךָ אֵתָה כְּכָר מִמֵּילָא אָבוֹד, כִּמוֹ אַחַר שֶׁשְׁטַעָה וְאָמַר (תניינה טו): "הוֹאִיל וְאִיטְרִיד הֵהוּא גְבָרָא מֵהֵהוּא עֲלֵמָא", בְּגַלְל שְׂאֵנִי כְּכָר מִמֵּילָא אָבוֹד, "לִיפּוֹק לִיתְהֵינִי בְּהַאי עֲלֵמָא", הִרְשׁוּ לִי לְלַכֵּת בְּשִׁרְרוֹת לְבִי וְלַעֲשׂוֹת עֲבִירוֹת, "אֵל תֵּבֵא", אֵל תֵּאמַר כֵּךְ, אֵתָה תְּמִיד יָכוֹל לְחַזֵּר בְּתוֹשָׁבָה, לְחַזֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלִהְיוֹת צְדִיק גְדוֹל, וְהִבֵּן לְמַעֲשָׂה.

(עֲצֵרוּ אֲמוּנָה קְדוּשִׁים תַּשְׁפִּי"ם)

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה **עזרא ביום** ה"ו

לשמחה של בנו למזל טוב

מו"ה **מנשה ביום** ה"ו עב"ג בת

מו"ה **אליעזר אדלשטיין** ה"ו

מו"ה **ישראל שלום ועליקאוויטש** ה"ו

לשמחה של בנו למזל טוב

מו"ה **אברהם אל'** ה"ו עב"ג בת

מו"ה **ישראל חיים ברוין** ה"ו

החתן מו"ה **ליפא לעווין** ה"ו

לרגל אירוסיו עב"ג למזל טוב

החתן מו"ה **יעקב גוטמאן** ה"ו

לרגל אירוסיו עב"ג למזל טוב

מו"ה **יצחק אייזיק ראטה** ה"ו

לרגל ההלאקה של בנו עמרם נ"י למזל טוב

מו"ה **ברוך נוסבוים** ה"ו

לרגל ההלאקה של בנו יעקב נחמן נ"י למזל טוב

מו"ה **יצחק ראטה** ה"ו

להולדת הנכד למזל טוב

מו"ה **אלי קנאלל** ה"ו

להולדת הבן למזל טוב

מו"ה **מאיר רייניץ** ה"ו

להולדת הבן למזל טוב

מו"ה **חיים שלום קרויס** ה"ו

להולדת הבן למזל טוב

חבורה	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	יְרוּשָׁלַיִם
יום שלישי בשעה 21:15 שיחת חברים : יום שני 20:00	20 דקות לאחר זמן הדה"נ	9:15 ברכות	20 דקות לאחר הדה"נ	רח' רבי נחמן מברסלב 15 בני ברק רח' בעל שם טוב 7
יום רביעי בשעה 21:00	בזמן הדה"נ	9:15 ברכות	15 דקות לאחר הדה"נ	בית שמש רח' ריב"ל 6
שמיעת שיעור ליל שישי רח' נחל דולב 19	סעודה שלישית 10 ד' לפני השקיעה וגם ברמה ג' רח' מורים הנביאה 20 ק"א	---	10 דקות לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"י 19
יום רביעי בשעה 21:30	20 דקות לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 דקות לאחר הדה"נ	צפת
שיעור : יום ראשון בשעה 21:00 רחוב צה"ל 9 (ביה"כ"ג חב"ד)			נא לברר אצל הגבאים לפני שבת	

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים - סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
 ארץ ישראל 0797040069 ארה"ב 212-444-9169 / 845-351-9060
 אנגליה 03303502363 / קנדה 909-320-438
 חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org / הודעות 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד
 ארץ ישראל 0797040066 ארה"ב 212-444-9191 / 845-351-0910
 אנגליה 03303502361 / קנדה 808-300-438
 לקבלת הגליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com